

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211265
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817211265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Gabriely Janákovcej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom D. práce, sociálnych vecí a rodiny v T., dieťa rodičov matky K. M., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., V. 1, zastúpenej R. W. Y., T., advokátkou, so sídlom T., Q. 3, otca Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., V. 5, zastúpeného R. K. A., advokátkou, so sídlom F., A. XX, o nahradenie súhlasu otca s vystaňovaním dieťaťa do cudziny, o zmenu úpravy styku, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3.mája 2018, č. k. 15P/10/2018-100, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. udelil matke dieťaťa K. M., rod. R., nar. XX.XX.XXXX súhlas za otca dieťaťa Y. M., nar. XX.XX.XXXX, vystaňovať sa s malol. W. M., nar. XX.XX.XXXX zo Slovenskej republiky do Českej republiky, obce G., okres T. /aktuálne G. č. d. XXX/ a výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V pod sp. 17P/98/2016 zo dňa 15.03.2017 v spojení s uznesením č. 17P/98/2016 zo dňa 06.04.2017 v celej časti úpravy styku otca s malol. W., nar. XX.XX.XXXX tak, že: otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s malol. W. každý nepárny kalendárny rok v čase od 08.01. do 11.01., od 24.01. do 27.01., od 09.02. do 12.02., od 25.02. do 28.02., od 13.03. do 16.03., od 29.03. do 01.04., od 14.04. do 17.04., od 30.04. do 03.05., od 16.05. do 19.05., od 01.06. do 04.06., od 17.06. do 20.06., od 05.09. do 08.09., od 21.09. do 24.09., od 07.10. do 10.10., od 23.10. do 26.10., od 08.11. do 11.11., od 24.11. do 27.11., od 10.12. do 13.12. a každý páry kalendárny rok od 05.05. do 08.05., od 21.05. do 24.05., od 06.06. do 09.06., od 22.06. do 25.06., od 10.09. do 13.09., od 26.09. do 29.09., od 12.10. do 15.10., od 28.10. do 31.10., od 13.11. do 16.11., od 29.11. do 02.12., od 15.12. do 18.12., s tým, že v určený deň začatia styku otec prevezme dieťa o 15,00 hod. v mieste bydliska matky a v určený deň ukončenia styku otec odovzdá o 17,00 hod. maloletú matke v mieste bydliska matky. Otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s malol. W. v čase letných prázdnin v každom kalendárnom roku od 14.07. od 07,30 hod. do 31.07. do 17,00 hod. a od 17.08. od 07,30 hod. do 25.08. do 17,00 hod.; v čase vianočných prázdnin v párnom kalendárnom roku od 23.12. od 07,30 hod. do 29.12. do 17,00 hod., v čase vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od 29.12. od 07,30 hod. do 05.01. do 17,00 hod.; v čase jarných prázdnin v párnom kalendárnom roku od soboty predchádzajúcej prvému dňu prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy ČR pre Olomoucký kraj od 07,30 hod. do nedele prázdninového týždňa do 17,00 hod. a nepárnom kalendárnom roku od Veľkonočného piatku od 07,30 hod. do Veľkonočného pondelka do 17,00 hod. s tým, že v určený deň začatia styku otec dieťaťa prevezme maloletú v mieste bydliska a v určený deň ukončenia styku otec

dieťaťa odovzdá maloletú matke v mieste bydliska matky. Matka dieťaťa je povinná maloletú otcovi odovzdať včas a dieťa na styk riadne pripraviť a styk otcovi dieťaťa s dieťaťom umožniť. V ostatnej časti zostal rozsudok OS Bratislava V sp. zn. 17P/98/2016 zo dňa 15.03.2017 v spojení s uznesením č. 17P/98/2016 zo dňa 06.04.2017 bez zmeny. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka dieťaťa návrhom podaným 26.07.2017 navrhla rozhodnúť o udelení súhlasu za otca dieťaťa s vysťahovaním sa s maloletou W. zo Slovenskej republiky do Českej republiky, do miesta G. č. XXX. Doterajším súdnym rozhodnutím OS Bratislava V bolo pod sp. zn. 17P/98/2016 zo dňa 13.05.2017 rozhodnuté o rozvode manželstva a maloletá W. bola zverená do jej osobnej starostlivosti, otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu 150 eur mesačne a bol upravený styk otca s maloletou W.. Od marca 2016 žije s W. v T. v prenajatom byte, dcéra navštevuje materskú škôlku v T.. V súčasnosti má dlhodobý vážny vzťah s Bc. R. U. bývajúcim v obci G. č. XXX S. republika, ktorý v rámci podnikateľských aktivít navštevuje aj L.. V ČR má vytvorené zázemie, vlastný rodinný dom, žije tam aj jeho šesťročný syn, ktorého má zvereného v striedavej osobnej starostlivosti. Matka tam má možnosť ihneď uzatvoriť pracovný pomer na dobu neurčitú, dcéra má prisľúbené miesto v škôlke, zabezpečenú lekársku starostlivosť, v dome partnera má pripravenú vlastnú izbu, kde bude mať vytvorené stabilné, bezpečné a podporujúce citové prostredie. I. dieťaťa s návrhom matky nesúhlasil z dôvodu, že maloletá má sociálne väzby na prostredie, v ktorom žije, pričom celá jej rodina z oboch strán je na Slovensku. Matka sleduje výlučne len svoje záujmy a snahu odísť za súčasným priateľom. Maloletá už prešla zásadnou zmenou, a to rozvodom rodičov, zmenou domáceho prostredia, a preto je nepripustné ju znovu vystavovať takejto zmene, akou je presťahovanie sa do cudziny, s čím je spojená zmena škôlky, lekára a celého sociálneho prostredia. Otec dieťaťa v priebehu konania podal návrh na úpravu zmeny styku s maloletou s poukazom na zmenu jeho pracovných zmien u svojho zamestnávateľa. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že rodičovské práva a povinnosti k maloletej W. M. boli upravené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 17P/98/2016 zo dňa 15.03.2017, v ktorom bolo manželstvo rodičov rozvedené, bola schválená dohoda rodičov tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 150 eur mesačne a bol dohodou upravený styk otca s maloletou v presne stanovených termínoch podľa pracovného harmonogramu na strane otca. Matka bola povinná dieťa na styk pripraviť a styk otcovi s dieťaťom umožniť, otec si dieťa preberal a odovzdával v mieste bydliska matky. Uznesením zo dňa 06.04.2017 došlo len k oprave formálnej chyby rozsudku v časti úpravy styku. Matka má od decembra 2016 nadviazaný vzťah s priateľom, ktorý je občanom ČR, má v obci G. rodinný dom, ktoré prostredie matka s maloletou dlhodobo navštevujú predovšetkým počas víkendov. Tak matka ako i jej priateľ /vypočutý svedok/ potvrdili, že ide o vážnu známosť so spoločnou budúcnosťou. Medzi synom jej priateľa a maloletou sa rozvinul vzťah rovnajúci sa súrodeneckému vzťahu, dieťa je zvyknuté na prostredie u priateľa matky, považuje ho za svoje prirodzené prostredie, čo mal súd prvej inštancie preukázané opakovaným vyjadrením maloletej prostredníctvom kolízneho opatrovníka, výsluchom matky, svedka R. U.. Prostredie, do ktorého sa má maloletá s matkou presťahovať súd prvej inštancie preveril prostredníctvom šetrenia príslušného štátneho orgánu, pričom bolo zistené, že ide o bývanie v rodinnom dome, ktorý po každej stránke zabezpečí všestranný rozvoj maloletej. Matka preukázala možnosť začlenenia maloletej do predškolského systému, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 35, § 26 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré konštatoval, že nezistil žiadnu vážnu okolnosť, pre ktorú by bolo možné uzavrieť, že matka sa s maloletou nemôže presťahovať za svojim priateľom, pričom zohľadnil to, že ide o Českú republiku, ktoré prostredie v každom ohľade je pre SR porovnateľné a akceptovateľné. Námietky otca o rečovej bariere sú neopodstatnené vzhľadom na príbuznosť slovenského a českého jazyka, dieťa je veku kedy sa takejto jazykovej rozdielnosti dokáže prispôbiť, otec tvrdenú rečovú vadu v konaní nijako nepreukázal. Naopak, matka predložila správu z psychiatrického vyšetrenia, z ktorej vyplýva záver, že vývin maloletej je primeraný. Za účelové a nepodložené tvrdenie považoval súd prvej inštancie i námietku otca, že matka sleduje len svoje záujmy a nie záujmy dieťaťa. Vzhľadom na vek maloletej a prirodzenú citovú naviazanosť dieťaťa na matku (materinský cit nenahraditeľný nijakým iným citom) považoval za potrebné konštatovať, že pre dieťa je prirodzeným prostredím práve prostredie, kde žije aj jej matka vzhľadom na to, že dieťa posledné obdobie svojho života vyrastá predovšetkým v prítomnosti matky. Za daného stavu preto súd prvej inštancie návrh matky považoval za neopodstatnený a zamietol ho s odôvodnením, že nie je v záujme maloletého dieťaťa.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonom stanovenej lehote otec maloletého dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel a návrh matky na presťahovanie maloletej zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nesprávny. Mal za to, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym

skutkovým zisteniam a nesprávne zistil skutočný stav vecí. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené a zároveň nie je v záujme maloletej. Poukázal na to, že matka s priateľom nežila v spoločnej domácnosti ani jeden celý týždeň, trávili spolu iba víkendy, čo nepreukazuje schopnosť matky a jej priateľa vytvoriť spoločnú domácnosť a tým aj stabilné výchovné prostredie pre maloletú. Namietal, že matka nemá zabezpečené stále zamestnanie, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie bez odôvodnenia nepovažoval za relevantnú. Uviedol, že tvrdenie matky, že nebude otcovi brániť v styku s maloletou nie je pravdivé, je výlučne účelové, nakoľko na strane otca nastali objektívne dôvody, pre ktoré nemohol realizovať styk s maloletou. Matka nebola a nie je ochotná poskytnúť otcovi náhradný termín, aby mohol styk s maloletou realizovať. Ďalej uviedol, že k potrebe zmeny úpravy styku došlo výlučne z objektívnych dôvodov na strane otca, a to zmene pracovných zmien, z ktorého dôvodu otec nemôže za súčasnej úpravy realizovať styk s maloletou v plnom rozsahu. Namietal, že matka trávila s maloletou posledné a aj predposledné vianočné sviatky, pričom otcovi zo strany matky nebolo umožnené, aby on ako rodič s maloletou trávil aspoň jeden či dva dni pred Štedrým dňom. Mal za to, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy argumenty otca, aby jednu cestu vždy absolvovala matka, nakoľko je to pre neho aj z hľadiska pracovných zmien časovo aj fyzicky náročné. Vychádzajúc z obsahu odvolania navrhoval zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletou, v spojení s uznesením zo dňa 06.04.2017, č. k. 17P/98/2016-94 tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s malol. Natáliou každý nepárny kalendárny rok v čase od 08.01. do 11.01., od 24.01. do 27.01., od 09.02. do 12.02., od 25.02. do 28.02., od 13.03. do 16.03., od 29.03. do 01.04., od 14.04. do 17.04., od 30.04. do 03.05., od 16.05. do 19.05., od 01.06. do 04.06., od 17.06. do 20.06., od 05.09. do 08.09., od 21.09. do 24.09., od 07.10. do 10.10., od 23.10. do 26.10., od 08.11. do 11.11., od 24.11. do 27.11., od 10.12. do 13.12. a každý párny kalendárny rok od 05.05. do 08.05., od 21.05. do 24.05., od 06.06. do 09.06., od 22.06. do 25.06., od 10.09. do 13.09., od 26.09. do 29.09., od 12.10. do 15.10., od 28.10. do 31.10., od 13.11. do 16.11., od 29.11. do 02.12., od 15.12. do 18.12., s tým, že v určený deň začatia styku otec prevezme dieťa o 07,30 hod. v mieste bydliska matky a v určený deň ukončenia styku otec odovzdá o 17,00 hod. maloletú matke v mieste bydliska otca, v čase letných prázdnin v každom kalendárnom roku od 15.07. od 07,30 hod. do 31.07. do 17,00 hod. a od 17.08. od 07,30 hod. do 25.08. do 17,00 hod.; v čase vianočných prázdnin v párnom kalendárnom roku od 22.12. od 07,30 hod. do 29.12. do 17,00 hod., v čase vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od 29.12. od 07,30 hod. do 05.01. do 17,00 hod.; v čase jarných prázdnin v párnom kalendárnom roku od soboty predchádzajúcej prvému dňu prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva Slovenskej republiky pre Trenčiansky kraj od 10,00 hod. do nedele prázdninového týždňa do 17,00 hod. a nepárnom kalendárnom roku od Veľkonočného piatku od 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17,00 hod. s tým, že v určený deň začatia styku otec dieťaťa prevezme maloletú v mieste bydliska a v určený deň ukončenia styku otec dieťaťa odovzdá maloletú matke v mieste bydliska otca.

3. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu otca navrhovala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nebola zistená žiadna vážna okolnosť, pre ktorú by bolo možné dospieť k záveru, že sa matka nemôže presťahovať do Českej republiky. Poukázala na to, že rozhodnutiu viesť spoločnú domácnosť predchádzal pomerne dlhý adaptačný proces, keďže si obaja prajú vytvoriť plnohodnotnú a fungujúcu rodinu a zdôraznila, že nesleduje len vlastné záujmy. Uviedla, že má dostatok pracovných skúseností a znalostí, aby si mohla zariadiť pracovný život a plánuje sa zamestnať v partnerovej firme, keďže je to pre všetkých zúčastnených výhodné a pretože jej to umožní sa okrem práce venovať aj rodinnému životu. Presťahovaním maloletej do Českej republiky nedôjde k prerušeniu jej väzieb na rodinných príslušníkoch, pretože sa aj vzhľadom na geografickú blízkosť bude môcť naďalej často stretávať. S návrhom otca, aby po styku maloletej s ním odovzdal maloletú v mieste svojho bydliska, matka nesúhlasila, vzhľadom na to, že nie je držiteľkou vodičského preukazu, motorové vozidlo ani nevlastní, preto by bola otcom navrhovaná úprava ťažko realizovateľná. Zdôraznila, že netypická úprava odovzdania maloletej po realizácii styku s otcom by predstavovala významné zvýšenie nákladov matky, obmedzovala by jej možnosť pracovať, nakoľko mnohé otcom navrhnuté termíny styku sú počas pracovných dní.

4. Otec maloletej vo svojom písomnom vyjadrení trval na tom, že matka svojim návrhom presadzuje výlučne svoje záujmy. Uviedol, že ak sa matka zamestná u partnera, spolu s bývaním a sociálnym zázemím bude matka odkázaná výlučne na svojho partnera, z čoho je zrejmé, že pracovnú zmluvu v konaní predložila účelovo, aby preukázala, že príjem mat' bude a nedôjde k ohrozeniu výživy maloletej. Ohľadne styku otca s maloletou uviedol, že nešlo o nevyužívanie termínov na styk z dôvodu, že by otec

nemal o maloletú záujem. Dôvodom bolo udržanie si práce, aby mal finančné prostriedky na úhradu svojich nákladov a tiež nákladov spojených s cestovaním za maloletou.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len "CSP"), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len "CMP"), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, pričom podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

6. Otec odvolaním namietal, že súd pri svojom rozhodovaní nevezal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotil a právne posúdil, z ktorých dôvodov tiež vo výsledku nesprávne rozhodol.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom maloletej vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie po zodpovedajúcom dokazovaní, dostatočne sa zaoberajúc tvrdeniami a dôkazmi, tieto vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, vychádzajúc z ktorého udelil súhlas matke vysťahovať sa s maloletou zo Slovenskej republiky do Českej republiky a rozhodol o úprave styku otca s maloletou. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Otec v podanom odvolaní neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

8. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach, súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní mal. dieťaťa do cudziny, o správe majetku mal. dieťaťa, o štátnom občianstve mal. dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

10. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine) a rodičovské práva a povinnosti vykonáva len jeden z rodičov v prípade, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, prípadne ak bol jeden z rodičov pozbavený rodičovských práv a povinností alebo mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený (§ 28 ods. 3, § 38 Zákona o rodine). Zverením maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov rodičovské práva a povinnosti druhého rodiča ostávajú v nezmenenom rozsahu zachované. O bežných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, ktorými je potrebné rozumieť záležitosti, ktoré vznikajú pri uspokojovaní každodenných potrieb dieťaťa, sú oprávnení rozhodovať obaja rodičia samostatne. Na druhej strane podstatné otázky týkajúce sa záležitostí dieťaťa musia byť vždy schválené oboma rodičmi. Podstatnou vecou je potrebné rozumieť nielen to, čo objektívne v právnom živote dieťaťa sa javí podstatné (napríklad zastúpenie), ale aj to, čo je podstatné jednak pre rodiča a najmä pre dieťa. Ustanovenie § 35 Zákona o rodine obsahuje len demonštratívny výpočet podstatných záležitostí maloletého dieťaťa, preto súd môže ako podstatnú vec posúdiť aj inú otázku, ako uvedenú v citovanom zákonom ustanovení. Pre posúdenie, či ide o vec bežnú alebo podstatnú, týkajúcu sa maloletého dieťaťa, je potrebné vyhodnotiť, či nezhoda rodičov v konkrétnej veci môže alebo nemôže zásadným spôsobom ohroziť skutočný záujem maloletého dieťaťa.

11. Riadny výkon rodičovských práv a povinností predpokladá konsenzus rodičov vo veciach súvisiacich s týmto výkonom. Ak sa rodičia z akýchkoľvek dôvodov nevedia dohodnúť o podstatných veciach súvisiacich s výkonom ich rodičovských práv a povinností musí rozhodnúť o takejto spornej podstatnej veci na návrh niektorého z rodičov súd. I v danej veci došlo nesporne medzi rodičmi k nezhode a

to v otázke povolenia vysťahovania maloletej do cudziny. Súd prvej inštancie po riadne a dostatočne vykonanom dokazovaní rozhodol správne.

12. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.05.2017, č. k. 17P/98/2016 - 90 bolo rozhodnuté o rozvode manželstva rodičov mal. W., súčasne súd schválil rodičovskú dohodu a maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej 150 eur mesačne. Rozsudkom bol upravený aj styk otca s maloletou. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky maloletej, ktorá sa návrhom podaným dňa 26.07.2017 domáhala, aby súd udelil súhlas za otca dieťaťa s vysťahovaním sa s maloletou do Českej republiky, nakoľko má od decembra 2016 nadviazaný vzťah s priateľom, ktorý je občanom ČR a má v obci G. rodinný dom, ktoré prostredie matka s maloletou dlhodobo navštevujú. Maloletá toto prostredie považuje za svoje prirodzené. Prostredie je porovnateľné a akceptovateľné pre SR. Ide o vážnu známosť so spoločnou budúcnosťou. Medzi synom priateľa matky a maloletou sa rozvinul vzťah rovnajúci sa súrodeneckému. Matka preukázala zabezpečenie zdravotnej starostlivosti. Maloletá sa jazykovej rozdielnosti slovenského a českého jazyka dokáže prispôbiť. Nové prostredie, do ktorého sa má maloletá s matkou presťahovať bolo preverené šetrením príslušného štátneho orgánu s tým, že toto po každej stránke zabezpečí všestranný rozvoj maloletej.

13. V posudzovanej veci rozhodol súd prvej inštancie správne, keď namiesto otca udelil súhlas s vysťahovaním maloletej do ČR. Správne rozhodol aj o zmene doterajšej úpravy styku otca s maloletou v zmysle ust. § 25 Zákona o rodine.

14. Posúdením rozhodujúcich skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o naplnení zákonných predpokladov pre to, aby z hľadiska záujmu dieťaťa bolo možné návrhu matky vyhovieť. Vychádzajúc z vyššie uvedeného aj zo strany odvolacieho súdu je možné konštatovať neexistenciu takých vážnych dôvodov, pre ktoré by nebolo v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby sa matka s maloletou vysťahovala do Českej republiky. Z postoja otca vyplýva snaha o udržanie a upevnenie väzieb, avšak odvolací súd nevzhladol okolnosti, ktoré by opodstatňovali nevyhoveniu návrhu matky na vysťahovanie sa s maloletou z miesta aktuálneho bydliska do zahraničia. Udelením súhlasu nedôjde k zásahu do rodičovských práv otca, vzhľadom na čo odvolací súd považuje odvolacie námietky otca s prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam za neopodstatňujúce záver o ohrození záujmu maloletej.

15. Posúdením všetkých zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že námietky otca v podanom odvolaní nenapĺňajú hmotnoprávne predpoklady odôvodňujúcich záver o zmene napadnutého rozsudku vo veci úpravy styku otca s maloletou so zreteľom na záujem dieťaťa, s vymedzením rozsahu, miesta a podmienok tohto stretávania tak, ako ich upravil súd prvej inštancie.

16. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi dôvodmi podaného odvolania, a to aj ohľadne výroku, ktorým bol upravený jeho styk s maloletou a ktorým došlo k zmene jeho predchádzajúcej úpravy, ktoré dôvody otec prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie. Uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

17. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že povinnosťou každého rodiča je svojim deťom vytvárať v rámci svojich možností prostredie citového a bezpečného zázemia a istoty, na čom sa musia podieľať vo vzájomnej zhode obaja rodičia. Akékoľvek iné konanie, nemôže byť v súlade so záujmom mal. detí, o ktorý by sa mali ako prioritný cieľ pokúšať obaja rodičia. Je potrebné dôsledne oddeliť roviny vzájomných konfliktných vzťahov od roviny vzťahu rodičov s deťmi, pretože v konečnom dôsledku to budú jedine deti, ktoré v súčasnosti všetky tieto okolnosti citlivo vnímajú, vo vzťahu ku ktorým nemožno potom ani vylúčiť negatívny dopad na ich psychické a fyzické zdravie. Preto je potrebné v čo najväčšej miere upevňovať a nie narušovať tiež vzájomné väzby dieťaťa s tým z rodičov, ktorý dieťa v osobnej starostlivosti nemá, a to aj prostredníctvom v rámci okolnosťami daných limitov upraveného styku a pokiaľ aj samotná matka má na zreteli ako prvoradý záujem mal. dieťaťa, musí v tomto vzhliadať predovšetkým pozitíva v podobe naplnenia práva dieťaťa na čo najplnohodnotnejší kontakt s rodičom, ktorému do výlučnej osobnej starostlivosti dieťa zverené nebolo a to bez ohľadu na to, kedy a s akým partnerom ona sama aktuálne žije.

18. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojitosti s § 52 ods. 1 a § 58 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok) a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.